В хугу-непогідь лиху
Дідусь плівся на роботу,
Підтоптався на шляху,
Сів на хвильку коло плоту.

"Здоровесенькі були! —
Паніматка йому з двору.-
Ви б до хати краще йшли,
Ніж отута під сю пору.

Там собі оддихнете...
Правда, в нас непоказненько...
Все ж борщу попоїсте
Та погрієтесь гарненько!"

"Не остав вас добре все!" —
Одрікає подорожній;
В хату клуночки несе,
Підміцня живіт порожній.

Безліч дуків він стрівав
Та панів на всіх дорогах,
А ніхто його не звав
Пригостити, крім убогих.

Дальш поплентався дідусь,-
Журна думка тисла груди:
Чим би стала мати Русь,
Коли б ще не прості люди?